

Jona:
Maak klaar en
gaan

(Jona 1:1-17) ¹Die woord van die Here het tot Jona seun van Amittai gekom:
²“Maak klaar, gaan na die groot stad Nineve toe en spreek hom aan, want Ek weet hoe sleg hy is.” ³ Maar Jona het klaargemaak om na Tarsis toe te vlug, weg van die Here af. Jona is af Joppe toe, en daar het hy 'n skip gekry wat op vertrek was Tarsis toe. Hy het vir die reis betaal en aan boord gegaan om saam met die bemanning Tarsis toe te gaan, weg van die Here af.

(Jona 1:1-17) ⁴Maar die Here het 'n kwaai storm oor die see laat opkom. Daar was 'n baie sterk wind op die see, en die skip wou uitmekaar breek. ⁵Die matrose het bang geword, en elkeen het tot sy god om hulp geroep. Hulle het die vrag van die skip in die see gegooi om die skip ligter te maak. Maar Jona was onder in die skip waarheen hy afgegaan het om te gaan slaap. Hy het vas geslaap

(Jona 1:1-17) ⁶en die kaptein het na hom toe gegaan en vir hom gesê: “Wat is dit met jou dat jy lê en slaap? Staan op en bid tot jou god. Miskien sal hy aan ons dink en dan sal ons nie vergaan nie.” ⁷Toe sê die manne vir mekaar: “Kom ons trek lootjies sodat ons kan uitvind oor wie hierdie ramp ons tref.” Hulle het lootjies getrek en Jona is aangewys. ⁸Toe vra hulle hom: “Vertel ons tog waarom hierdie ramp ons tref.

(Jona 1:1-17) Wat werk jy Waarvandaan kom jy? Uit watter land en van watter volk is jy?” ⁹Jona het hulle geantwoord: “Ek is 'n Hebreër. Ek dien die Here die God van die hemel wat die see en die vasteland gemaak het.” ¹⁰Die manne het baie bang geword en vir Jona gesê: “Wat het jy nou aangevang?” Hulle het te wete gekom dat hy van die Here af wegvlug: Jona het hulle dit self vertel.

(Jona 1:1-17) ¹¹Toe vra hulle hom: “Wat moet ons met jou maak dat die see weer rondom ons kan kalm word?” Die see het ondertussen al hoe onstuimiger geword. ¹²Jona het hulle geantwoord: “Vat my en gooi my in die see, dan sal dit kalm word rondom julle, want ek weet dit is oor my dat hierdie groot storm rondom julle woed.” ¹³Die manne het hard geroei om weer die vasteland te bereik, maar hulle kon nie,

(Jona 1:1-17) want die see het al hoe onstuimiger geword rondom hulle. ¹⁴Toe bid hulle tot die Here en sê: “Ag, Here, moet ons tog nie laat vergaan oor hierdie man nie. Moenie dat ons iemand onskuldig doodmaak nie. U is die Here, U doen wat U wil.” ¹⁵Hulle vat toe vir Jona en gooi hom in die see. Die storm op die see het toe bedaar.

(Jona 1:1-17) ¹⁶Die manne het toe baie bang geword vir die Here en hulle het vir Hom 'n offer gebring en geloftes afgelê.
¹⁷Toe stuur die Here 'n groot vis om vir Jona in te sluk, en hy was drie dae en nagte in die vis se maag.

(Jona 1:1-3) ¹Die woord van die Here het tot Jona seun van Amittai gekom:
²“Maak klaar, gaan na die groot stad Nineve toe en spreek hom aan, want Ek weet hoe sleg hy is.” ³ Maar Jona het klaargemaak om na Tarsis toe te vlug, weg van die Here af. Jona is af Joppe toe, en daar het hy 'n skip gekry wat op vertrek was Tarsis toe. Hy het vir die reis betaal en aan boord gegaan om saam met die bemanning Tarsis toe te gaan, weg van die Here af.

(Jona 1:1-5) ⁴Maar die Here het 'n kwaai storm oor die see laat opkom. Daar was 'n baie sterk wind op die see, en die skip wou uitmekaar breek. ⁵Die matrose het bang geword, en elkeen het tot sy god om hulp geroep. Hulle het die vrag van die skip in die see gegooi om die skip ligter te maak. Maar Jona was onder in die skip waarheen hy afgegaan het om te gaan slaap. Hy het vas geslaap

(Jona 1:1-17) ⁶en die kaptein het na hom toe gegaan en vir hom gesê: “Wat is dit met jou dat jy lê en slaap? Staan op en bid tot jou god. Miskien sal hy aan ons dink en dan sal ons nie vergaan nie.”

(Mk 4:37-39) ³⁷En 'n groot stormwind
het opgekom, en die golwe het in die
skuit geslaan, sodat dit al vol wou word.
³⁸Maar Hy was agter op die skuit aan
die slaap op die kussing. En hulle het
Hom wakker gemaak en vir Hom gesê:
Meester, gee U nie om dat ons vergaan
nie?³⁹En Hy het opgestaan en die wind
bestraf en vir die see gesê: Swyg, wees
stil! En die wind het gaan lê, en daar
het 'n groot stilte gekom.

(Mt 9:36-38) ³⁶En toe Hy die skare sien, het Hy innig jammer gevoel vir hulle, omdat hulle moeg en uitgeput was, soos skape wat geen herder het nie.³⁷Toe sê Hy vir sy dissipels: Die oes is wel groot, maar die arbeiders min.³⁸Bid dan die Here van die oes, dat Hy arbeiders in sy oes mag uitstuur.

BEDIENING

shofar
christian church

KOM GENIET 'N KOFFIE SAAM MET ONS

